

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul XIV — Nr. 629

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 26 august 2002

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
876. — Hotărâre pentru aprobarea bugetului rectificat de venituri și cheltuieli al Ministerului Turismului privind activitatea de privatizare pe anul 2002	1–2
REPUBLICĂRI	
Legea contabilității nr. 82/1991	2–8

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRĂRE

pentru aprobarea bugetului rectificat de venituri și cheltuieli al Ministerului Turismului privind activitatea de privatizare pe anul 2002

În temeiul prevederilor art. 107 din Constituția României, ale art. 9 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 88/1997 privind privatizarea societăților comerciale, aprobată prin Legea nr. 44/1998, cu modificările și completările ulterioare, și ale Legii nr. 137/2002 privind unele măsuri pentru accelerarea privatizării,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Se aprobă bugetul rectificat de venituri și cheltuieli al Ministerului Turismului privind activitatea de privatizare pe anul 2002, prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

Contrasemnează:
p. Ministrul turismului,
Alin Burcea,
secretar de stat
Ministrul finanțelor publice,
Mihai Nicolae Tănăsescu

București, 16 august 2002.
Nr. 876.

**BUGETUL RECTIFICAT DE VENITURI ȘI CHELTUIELI
al Ministerului Turismului pentru activitatea de privatizare pe anul 2002**

— mii lei —

Nr. crt.	Denumirea indicatorilor	Prevederi anuale
I.	Venituri — total,	1.525.000.000
	din care:	
	1. Venituri din privatizare	1.500.000.000
	2. Venituri din dividende	25.000.000
II.	Cheltuieli — total,	1.525.000.000
	din care:	
	a) cheltuieli proprii de organizare, funcționare, deplasări, publicitate, mijloace fixe, obiecte de inventar, efectuate în scopul privatizării	195.000.000
	b) cheltuieli legate de plata onorariilor pentru consultanți, agenți de privatizare sau firme de avocatură și cele pentru pregătirea și realizarea privatizării societăților comerciale	30.000.000
	c) cheltuieli pentru rapoarte de evaluare în procesul de privatizare și post-privatizare pentru expertize, cauțiuni, evaluări în litigii, onorarii executori judecătorești, documentații pentru obținerea avizului de mediu etc.	10.000.000
	d) costurile implicate de dizolvarea și lichidarea societăților comerciale	10.000.000
	e) sume plătite efectiv cumpărătorilor în executarea garanțiilor acordate acestora de Ministerul Turismului și/sau cheltuielile efectuate pentru combaterea ori stingerea pretențiilor formulate de cumpărători	15.000.000
	f) sume plătite ca despăgubiri în conformitate cu prevederile Legii nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate abuziv în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989, precum și cu prevederile Legii nr. 137/2002	30.000.000
	g) cheltuielile privind taxele la instanțele judecătorești, registre ale acționarilor, comisioane bancare pentru depozitare de acțiuni etc., efectuate în cadrul procesului de privatizare	5.000.000
	h) cheltuieli destinate cofinanțării proiectelor PHARE	5.000.000
	i) vărsăminte la trezoreria statului, într-un cont special deschis pe seama Ministerului Finanțelor Publice	1.225.000.000

NOTĂ:

Cuantumul sumelor rămase la dispoziția Ministerului Turismului poate fi modificat între posturile de cheltuieli în funcție de necesități, prin ordin al ministrului turismului.

R E P U B L I C Ă R I

L E G E A

contabilității nr. 82/1991*)

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

Art. 1. — (1) Societățile comerciale, societățile/companiile naționale, regiile autonome, institutele naționale de cercetare-dezvoltare, societățile cooperatiste și celelalte persoane juridice cu scop lucrativ au obligația să organizeze și să conducă contabilitatea proprie, respectiv contabilitatea financiară, potrivit prezentei legi, și contabilitatea de gestiune adaptată la specificul activității.

(2) Prevederile alin. (1) se aplică și instituțiilor publice, asociațiilor și celorlalte persoane juridice cu și fără scop

lucrativ, precum și persoanelor fizice autorizate să desfășoare activități independente.

Art. 2. — (1) Contabilitatea, ca activitate specializată în măsurarea, evaluarea, cunoașterea, gestiunea și controlul activelor, datoriilor și capitalurilor proprii, precum și a rezultatelor obținute din activitatea persoanelor juridice și fizice prevăzute la art. 1 trebuie să asigure înregistrarea cronologică și sistematică, prelucrarea, publicarea și păstrarea informațiilor cu privire la poziția financiară, performanța financiară și fluxurile de trezorerie, atât pentru cerințele interne ale acestora, cât și în relațiile cu investitorii prezenți și potențiali, creditorii financiari și comerciali, clienții, instituțiile publice și alți utilizatori.

*) Republicată în temeiul art. III din Ordonanța Guvernului nr. 61/2001 pentru modificarea și completarea Legii contabilității nr. 82/1991, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 531 din 31 august 2001, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 310/2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 380 din 5 iunie 2002, dându-se articolelor o nouă numerotare.

Legea contabilității nr. 82/1991 a mai fost republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 20 din 20 ianuarie 2000.

(2) Contabilitatea instituțiilor publice asigură informații ordonatorilor de credite cu privire la execuția bugetelor de venituri și cheltuieli, patrimoniul aflat în administrare, precum și pentru întocmirea contului general anual de execuție a bugetului de stat, a contului anual de execuție a bugetului asigurărilor sociale de stat, fondurilor speciale, precum și a conturilor anuale de execuție ale bugetelor locale.

Art. 3. — (1) Contabilitatea se ține în limba română și în moneda națională.

(2) Contabilitatea operațiunilor efectuate în valută se ține atât în moneda națională, cât și în valută, potrivit reglementărilor elaborate în acest sens.

(3) Pentru necesitățile proprii de informare, persoanele prevăzute la art. 1, cu excepția instituțiilor publice, pot opta pentru întocmirea situațiilor financiare și într-o monedă stabilă.

Art. 4. — (1) Ministerul Finanțelor Publice elaborează și emite norme și reglementări în domeniul contabilității, planul de conturi general, modelele situațiilor financiare, registrele și formularele comune privind activitatea financiară și contabilă, normele metodologice privind întocmirea și utilizarea acestora.

(2) Normele și reglementările contabile pentru instituțiile de credit, unitățile de asigurare-reasigurare, precum și pentru unitățile care operează pe piața de capital se elaborează și se emit de Banca Națională a României, Comisia de Supraveghere a Asigurărilor și Comisia Națională a Valorilor Mobiliare, cu avizul Ministerului Finanțelor Publice.

(3) Elaborarea reglementărilor prevăzute la alin. (1) și (2) se face prin consultarea organismelor profesionale de profil.

Art. 5. — (1) Persoanele prevăzute la art. 1 au obligația să conducă contabilitatea în partidă dublă și să întocmească situații financiare anuale.

(2) Categoriile de persoane fizice și juridice care pot ține contabilitatea în partidă simplă, precum și sistemul de raportare al acestora se stabilesc prin ordin al ministrului finanțelor publice.

Art. 6. — (1) Orice operațiune economico-financiară efectuată se consemnează în momentul efectuării ei într-un document care stă la baza înregistrărilor în contabilitate, dobândind astfel calitatea de document justificativ.

(2) Documentele justificative care stau la baza înregistrărilor în contabilitate angajează răspunderea persoanelor care le-au întocmit, vizat și aprobat, precum și a celor care le-au înregistrat în contabilitate, după caz.

Art. 7. — (1) Înregistrarea în contabilitate a elementelor de activ se face la costul de achiziție, de producție sau la valoarea justă pentru alte intrări decât cele prin achiziție sau producție, după caz.

(2) Creanțele și datoriile se înregistrează în contabilitate la valoarea lor nominală.

Art. 8. — (1) Persoanele prevăzute la art. 1 au obligația să efectueze inventarierea generală a elementelor de activ și de pasiv deținute la începutul activității, cel puțin o dată pe an pe parcursul funcționării lor, în cazul fuziunii sau încetării activității, precum și în alte situații prevăzute de lege.

(2) Ministerul Finanțelor Publice poate aproba excepții de la regula inventarierii anuale pentru unele bunuri cu caracter special aflate în administrarea instituțiilor publice, la propunerea ordonatorilor principali de credite.

(3) Rezultatul inventarierii se înregistrează în contabilitate potrivit reglementărilor contabile elaborate în acest sens de către Ministerul Finanțelor Publice.

Art. 9. — (1) Evaluarea elementelor deținute cu ocazia inventarierii și prezentarea acestora în situațiile financiare anuale se fac potrivit normelor și reglementărilor contabile.

(2) Reevaluarea activelor imobilizate se face, cu excepțiile prevăzute de reglementările legale, la valoarea justă a acestora. Valoarea justă se determină pe baza unor evaluări efectuate, de regulă, de evaluatori autorizați.

(3) Plusul sau minusul rezultat din reevaluare se recunoaște în contabilitate potrivit reglementărilor contabile elaborate în acest sens.

Art. 10. — (1) Documentele oficiale de prezentare a situației economico-financiare a persoanelor prevăzute la art. 1 sunt situațiile financiare anuale, care trebuie să ofere o imagine fidelă a poziției financiare, performanței financiare, fluxurilor de trezorerie și a celorlalte informații referitoare la activitatea desfășurată.

(2) Pentru instituțiile publice documentul oficial de prezentare a situației patrimoniului aflat în administrarea statului și a unităților administrativ-teritoriale și a execuției bugetului de venituri și cheltuieli este situația financiară trimestrială și anuală.

(3) Societățile comerciale care dețin participații în capitalul altor societăți comerciale, denumite în continuare *societăți comerciale de grup*, vor întocmi și vor prezenta și situații financiare anuale consolidate, în conformitate cu reglementările specifice elaborate de Ministerul Finanțelor Publice în acest scop.

CAPITOLUL II

Organizarea și conducerea contabilității

Art. 11. — (1) Răspunderea pentru organizarea și conducerea contabilității la persoanele prevăzute la art. 1 revine administratorului, ordonatorului de credite sau altei persoane care are obligația gestionării unității respective.

(2) Persoanele prevăzute la art. 1 organizează și conduc contabilitatea, de regulă, în compartimente distincte,

conduse de către directorul economic, contabilul-șef sau altă persoană împuternicită să îndeplinească această funcție. Aceste persoane trebuie să aibă studii economice superioare și răspund împreună cu personalul din subordine de organizarea și conducerea contabilității, în condițiile legii.

(3) Contabilitatea poate fi organizată și condusă pe bază de contracte de prestări de servicii și de persoane juridice autorizate sau de persoane fizice care au calitatea de expert contabil, respectiv contabil autorizat, care răspund potrivit legii.

(4) Pentru persoanele juridice la care contabilitatea nu este organizată în compartimente distincte și care nu au personal calificat încadrat, potrivit legii, sau contracte de prestări de servicii în domeniul contabilității, încheiate cu persoane fizice sau juridice autorizate, Ministerul Finanțelor Publice stabilește, în funcție de evoluția inflației și de dezvoltarea profesiei, limite valorice privind nivelul cifrei de afaceri de la care există obligația de a încheia contracte pentru întocmirea situațiilor financiare anuale, numai de către persoane fizice sau juridice calificate, autorizate.

(5) Instituțiile publice la care contabilitatea nu este organizată în compartimente distincte sau care nu au personal încadrat cu contract individual de muncă, potrivit legii, pot încheia contracte de prestări de servicii, pentru conducerea contabilității și întocmirea situațiilor financiare trimestriale și anuale, cu societăți comerciale de expertiză contabilă sau cu persoane fizice autorizate, conform legii. Încheierea contractelor se face cu respectarea reglementărilor privind achizițiile publice de bunuri și servicii. Plata serviciilor respective se face din fonduri publice cu această destinație.

Art. 12. — Deținerea, cu orice titlu, de bunuri materiale, titluri de valoare, numerar și alte drepturi și obligații, precum și efectuarea de operațiuni economice, fără să fie înregistrate în contabilitate, sunt interzise.

Art. 13. — (1) Contabilitatea imobilizărilor se ține pe categorii și pe fiecare obiect de evidență.

(2) Contabilitatea stocurilor se ține cantitativ și valoric sau numai valoric, în condițiile stabilite de reglementările legale.

Art. 14. — Valoarea acțiunilor emise sau a altor titluri, precum și vărsămintele efectuate în contul capitalului subscris se reflectă distinct în contabilitate.

Art. 15. — Contabilitatea clienților și furnizorilor, a celorlalte creanțe și obligații se ține pe categorii, precum și pe fiecare persoană fizică sau juridică.

Art. 16. — (1) Contabilitatea cheltuielilor se ține pe feluri de cheltuieli, după natura sau destinația lor, după caz.

(2) Contabilitatea veniturilor se ține pe feluri de venituri, după natura sau sursa lor, după caz.

(3) Contabilitatea veniturilor bugetare, fondurilor speciale și veniturilor extrabugetare se ține pe subdiviziunile clasificăției bugetare.

Art. 17. — (1) Contabilitatea instituțiilor publice finanțate din credite bugetare, fonduri speciale și venituri extrabugetare asigură înregistrarea plăților de casă și a cheltuielilor efective, pe subdiviziunile clasificăției bugetare, potrivit bugetului aprobat.

(2) Pentru finanțarea cheltuielilor în limita prevederilor din bugetele aprobate instituțiile publice au obligația organizării și conducerii evidenței angajamentelor bugetare în conformitate cu normele metodologice elaborate de Ministerul Finanțelor Publice în acest scop.

Art. 18. — (1) În contabilitate profitul sau pierderea se stabilește lunar, cumulată de la începutul anului.

(2) Rezultatul definitiv al exercițiului financiar se stabilește la închiderea acestuia.

(3) Repartizarea profitului se înregistrează în contabilitate pe destinațiile prevăzute de lege.

(4) Pierderea contabilă se acoperă din profitul exercițiului financiar și cel reportat, din rezerve, capital social și din alte resurse financiare proprii, potrivit hotărârii adunării generale a acționarilor sau asociaților și în conformitate cu metodologia emisă de Ministerul Finanțelor Publice.

(5) La instituțiile publice rezultatul execuției bugetare se stabilește anual prin închiderea conturilor de cheltuieli efective și a conturilor de surse din care au fost efectuate.

CAPITOLUL III

Registrele de contabilitate

Art. 19. — Registrele de contabilitate obligatorii sunt: Registrul-jurnal, Registrul-inventar și Cartea mare.

Art. 20. — Registrele de contabilitate se utilizează în strictă concordanță cu destinația acestora și se prezintă în mod ordonat și astfel completate încât să permită, în orice moment, identificarea și controlul operațiunilor contabile efectuate.

Art. 21. — Pentru verificarea înregistrării corecte în contabilitate a operațiunilor efectuate, lunar se întocmește bilanța de verificare.

Art. 22. — Persoanele prevăzute la art. 1 care utilizează sisteme informatice de prelucrare automată a datelor au obligația să asigure respectarea normelor contabile și controlul datelor înregistrate în contabilitate, precum și păstrarea acestora pe suporturi tehnice.

Art. 23. — Înregistrarea în contabilitate a operațiunilor determinate de fuziunea, divizarea sau încetarea, potrivit legii, a activității persoanelor prevăzute la art. 1 se face pe baza documentelor corespunzătoare întocmite în asemenea situații.

Art. 24. — Registrul-jurnal, Registrul-inventar și Cartea mare, precum și documentele justificative care stau la baza înregistrărilor în contabilitatea financiară se păstrează în arhiva persoanelor prevăzute la art. 1, timp de 10 ani, cu începere de la data încheierii exercițiului financiar în cursul căruia au fost întocmite, cu excepția statelor de salarii, care se păstrează timp de 50 de ani.

Art. 25. — În caz de pierdere, sustragere sau distrugere a unor documente contabile se vor lua măsuri de reconstituire a acestora în termen de maximum 30 de zile de la constatare, potrivit reglementărilor emise în acest scop.

CAPITOLUL IV

Situații financiare anuale

Art. 26. — (1) Persoanele prevăzute la art. 1 au obligația să întocmească situații financiare anuale, inclusiv în situația fuziunii, divizării sau încetării activității acestora, în condițiile legii.

(2) Pentru regiile autonome, societățile comerciale și societățile/companiile naționale în care statul deține cel puțin 20% din capitalul social, precum și pentru celelalte persoane juridice, Ministerul Finanțelor Publice poate stabili întocmirea și depunerea situațiilor financiare și la alte perioade decât anual, în cadrul exercițiului financiar.

(3) Pentru persoanele juridice care aplică Reglementările contabile armonizate cu directivele Comunităților Economice Europene și cu Standardele Internaționale de Contabilitate, aprobate prin ordin al ministrului finanțelor publice, situațiile financiare anuale se compun din bilanț, cont de profit și pierdere, situația modificărilor capitalului propriu, situația fluxurilor de trezorerie, politici contabile și note explicative.

(4) Persoanele juridice care nu îndeplinesc criteriile stabilite pentru aplicarea reglementărilor armonizate prevăzute la alin. (3) întocmesc situații financiare anuale simplificate, armonizate cu directivele europene, care se compun din bilanț, cont de profit și pierdere, politici contabile și note explicative.

(5) Situațiile financiare anuale, pentru toate celelalte persoane prevăzute la art. 1, cu excepția celor menționate la alin. (3) și (4), se compun din bilanț și cont de profit și pierdere.

(6) Societățile comerciale încadrate prin reglementări speciale în categoria microîntreprinderilor aplică reguli contabile specifice, aprobate prin ordin al ministrului finanțelor publice. Situațiile financiare anuale pentru microîntreprinderi se compun din bilanț și cont de profit și pierdere.

(7) Situațiile financiare anuale sunt însoțite de raportul administratorilor.

(8) Instituțiile publice întocmesc situații financiare trimestriale și anuale, care se compun din bilanț, cont de execuție bugetară și anexe.

(9) Exercițiul financiar începe la 1 ianuarie și se încheie la 31 decembrie, cu excepția primului an de activitate, când acesta începe la data înființării, respectiv a înmatriculării, potrivit legii, a persoanelor prevăzute la art. 1.

(10) Guvernul, la propunerea Ministerului Finanțelor Publice, poate aproba ca exercițiul financiar să înceapă și să se încheie și la alte date decât cele prevăzute la alin. (9).

(11) Întocmirea situațiilor financiare anuale trebuie să fie precedată obligatoriu de inventarierea generală a elementelor de activ și de pasiv și a celorlalte bunuri și valori aflate în gestiune și administrare, potrivit normelor emise în acest scop de Ministerul Finanțelor Publice.

(12) Eventualele erori constatate în contabilitate, după aprobarea și depunerea situațiilor financiare anuale, vor fi corectate în anul în care acestea se constată, potrivit reglementărilor contabile date în aplicarea legii.

Art. 27. — (1) Situațiile financiare anuale ale persoanelor juridice prevăzute la art. 26 alin. (3) sunt supuse auditului financiar, care se efectuează de către auditori financiari, persoane fizice sau juridice autorizate, potrivit legii.

(2) Sunt supuse, de asemenea, auditului financiar situațiile financiare întocmite cu ocazia fuziunii, divizării sau încetării activității persoanelor prevăzute la art. 26 alin. (3).

(3) Persoanele juridice prevăzute la art. 26 alin. (3) au obligația auditării situațiilor financiare anuale pe perioada premergătoare aplicării reglementărilor armonizate, în condițiile stabilite de Ministerul Finanțelor Publice și instituțiile prevăzute la art. 4 alin. (2), după caz.

(4) Persoanele juridice prevăzute la art. 26 alin. (4), (5) și (6) nu au obligații legale privind auditarea situațiilor financiare anuale.

Art. 28. — (1) Situațiile financiare anuale, după aprobare, se publică în condițiile prevăzute de reglementările legale.

(2) Situațiile financiare anuale se păstrează timp de 50 de ani.

(3) În caz de încetare a activității persoanelor prevăzute la art. 1, situațiile financiare anuale, precum și registrele și celelalte documente la care se referă art. 24 se predau la arhivele statului, în conformitate cu prevederile legale în materie.

Art. 29. — (1) Pentru asigurarea informațiilor destinate sistemului instituțional al statului, un exemplar al situațiilor financiare anuale se depune la direcția generală a finanțelor publice județene, respectiv a municipiului București, după cum urmează:

a) persoanele prevăzute la art. 26 alin. (3), în termen de 120 de zile de la încheierea exercițiului financiar;

b) persoanele prevăzute la art. 26 alin. (4), în termen de 90 de zile de la încheierea exercițiului financiar;

c) persoanele prevăzute la art. 26 alin. (5) și (6), în termen de 60 de zile de la încheierea exercițiului financiar;

d) persoanele care, de la constituire, nu au desfășurat activitate vor depune o declarație în acest sens, în termen de 60 de zile de la încheierea exercițiului financiar.

(2) Instituțiile publice și celelalte persoane juridice, ai căror conducători au calitatea de ordonator de credite, depun un exemplar din situațiile financiare trimestriale și anuale la organul ierarhic superior, la termenele stabilite de acesta.

(3) Ministerele, celelalte organe ale administrației publice centrale, autoritățile publice și unitățile administrativ-teritoriale, ai căror conducători au calitatea de ordonator principal de credite, depun la Ministerul Finanțelor Publice un exemplar din situația financiară trimestrială și anuală, potrivit normelor și la termenele stabilite de acesta.

CAPITOLUL V

Contabilitatea trezoreriei statului și a instituțiilor publice

Art. 30. — (1) Contabilitatea trezoreriei statului se organizează și funcționează pe principiul execuției de casă și asigură înregistrarea operațiunilor de încasări și plăți în conturi de venituri și cheltuieli deschise pe bugete, ordonatori de credite și subdiviziunile clasificăției bugetare stabilite de Ministerul Finanțelor Publice.

(2) În contabilitatea trezoreriei statului se deschid, pe seama ordonatorilor de credite, conturi distincte pentru creditele deschise și repartizate și pentru cheltuielile efectuate din bugetul de stat, bugetul asigurărilor sociale de stat și bugetele locale, precum și conturi de disponibilități din care se pot angaja și efectua plăți.

(3) Contabilitatea trezoreriei statului asigură informații cu privire la derularea execuției bugetare în condiții de echilibru financiar, aprobată anual prin lege pentru fiecare buget, precum și în limita disponibilităților aflate în conturi.

(4) În contabilitatea trezoreriei statului se reflectă, în conturi distincte, împrumuturile de stat interne și externe primite pentru finanțarea deficitelor bugetare, precum și pentru alte acțiuni prevăzute de lege, plasamentele financiare efectuate din contul curent general al trezoreriei statului, precum și depozitele atrase de la instituțiile financiare și de la persoane fizice.

(5) Contabilitatea trezoreriei statului se organizează în cadrul Ministerului Finanțelor Publice și al unităților sale subordonate și cuprinde operațiunile privind execuția de casă a bugetului de stat, bugetului asigurărilor sociale de stat, bugetelor locale; constituirea și utilizarea veniturilor extrabugetare și a fondurilor speciale; gestiunea datoriei

publice interne și externe, precum și alte operațiuni financiare efectuate în contul organelor administrației publice centrale și locale.

(6) Organizarea și conducerea contabilității trezoreriei statului se efectuează potrivit normelor emise de Ministerul Finanțelor Publice.

(7) Ministerele și celelalte organe ale administrației publice centrale, autoritățile publice, precum și instituțiile publice cu personalitate juridică din subordinea acestora, ai căror conducători au calitatea de ordonator de credite, organizează și conduc contabilitatea veniturilor încasate și a cheltuielilor efectuate, a veniturilor extrabugetare și a fondurilor speciale, potrivit bugetului aprobat.

Art. 31. — (1) Contabilitatea execuției bugetelor locale se organizează și se conduce la nivelul unităților administrativ-teritoriale, potrivit normelor metodologice emise de Ministerul Finanțelor Publice și asigură înregistrarea operațiunilor privind: drepturile constatate, veniturile încasate, cheltuielile efectuate în executarea bugetelor locale, precum și obligațiile cu termene legale de plată până la data de 31 decembrie; evidența subvențiilor primite de la bugetul de stat și de la celelalte bugete, precum și a sumelor defalcate din bugetul de stat, potrivit legii; gestiunea datoriei publice locale interne și externe; stabilirea rezultatului execuției bugetelor locale prin închiderea conturilor de venituri și cheltuieli.

(2) Unitățile administrativ-teritoriale, instituțiile și serviciile publice de subordonare locală, care au personalitate juridică și ai căror conducători au calitatea de ordonator de credite, organizează și conduc contabilitatea veniturilor încasate, a cheltuielilor efectuate și a veniturilor extrabugetare, potrivit bugetului aprobat.

Art. 32. — (1) Contabilitatea execuției bugetului asigurărilor sociale de stat se organizează și se conduce în cadrul Ministerului Muncii și Solidarității Sociale și al unităților subordonate, potrivit normelor emise de Ministerul Finanțelor Publice și asigură înregistrarea operațiunilor privind: drepturile constatate, veniturile încasate, cheltuielile efectuate în executarea bugetului asigurărilor sociale de stat, precum și obligațiile cu termene legale de plată până la data de 31 decembrie; evidența subvențiilor primite de la bugetul de stat; stabilirea rezultatului execuției bugetului asigurărilor sociale de stat prin închiderea conturilor de venituri și cheltuieli.

(2) Instituțiile publice cu personalitate juridică, finanțate din bugetul asigurărilor sociale de stat, ai căror conducători au calitatea de ordonator de credite, organizează și conduc contabilitatea veniturilor încasate și a cheltuielilor efectuate, precum și a veniturilor extrabugetare, potrivit bugetului aprobat.

Art. 33. — (1) Ministerul Finanțelor Publice întocmește anual bilanțul instituțiilor publice.

(2) Obiectul principal al bilanțului instituțiilor publice îl constituie patrimoniul statului și al unităților administrativ-teritoriale, cuprinzând domeniul public și cel privat, inclusiv solul, bogățiile naturale, zăcămintele și alte bunuri cu potențial economic, evaluate în expresie bănească, după metodologia stabilită de fiecare minister, autoritate a administrației publice centrale sau locale, după caz.

(3) Evidența în unități fizice sau valorice, după caz, a fondului funciar, fondului forestier, rezervelor de substanțe minerale utile și a celorlalte resurse naturale ale solului și subsolului se realizează de către unitățile care administrează, exploatează și folosesc bunurile respective.

(4) La încheierea exercițiului financiar, în contabilitatea trezoreriei statului se procedează la încheierea execuției bugetare potrivit normelor metodologice emise de Ministerul Finanțelor Publice, după cum urmează:

a) încheierea execuției bugetului de stat se efectuează de către unitățile teritoriale ale trezoreriei statului;

b) încheierea execuției bugetului asigurărilor sociale de stat se efectuează de către unitățile Ministerului Muncii și Solidarității Sociale;

c) încheierea execuției bugetelor locale se efectuează de ordonatorii principali de credite ai bugetelor locale.

(5) Ministerul Finanțelor Publice întocmește trimestrial și anual bilanțul general al trezoreriei statului, în structura stabilită de acesta, care se aprobă în condițiile legii.

Art. 34. — Bilanțul anual al instituțiilor publice, în structura stabilită de Ministerul Finanțelor Publice, se prezintă Guvernului o dată cu contul general anual de execuție a bugetului de stat.

CAPITOLUL VI

Contravenții și infracțiuni

Art. 35. — Constituie contravenții la prevederile prezentei legi următoarele fapte, dacă nu sunt săvârșite în astfel de condiții încât, potrivit legii, să fie considerate infracțiuni:

1. deținerea, cu orice titlu, de bunuri materiale, titluri de valoare, numerar și alte drepturi și obligații, precum și efectuarea de operațiuni economice, fără să fie înregistrate în contabilitate;

2. nerespectarea reglementărilor emise de Ministerul Finanțelor Publice cu privire la:

a) utilizarea și ținerea registrelor de contabilitate;

b) întocmirea și utilizarea documentelor justificative și contabile pentru toate operațiunile efectuate, înregistrarea în

contabilitate a acestora în perioada la care se referă, păstrarea și arhivarea acestora, precum și reconstituirea documentelor pierdute, sustrate sau distruse;

c) efectuarea inventarierii;

d) întocmirea și auditarea situațiilor financiare anuale;

e) întocmirea și depunerea situațiilor financiare periodice stabilite de Ministerul Finanțelor Publice;

f) nedepunerea declarației din care să rezulte că persoanele prevăzute la art. 1 nu au desfășurat activitate;

3. prezentarea de situații financiare care conțin date eronate sau necorelate, inclusiv cu privire la identificarea persoanei raportoare.

Art. 36. — (1) Contravențiile prevăzute la art. 35 pct. 1 se sancționează cu amendă de la 10.000.000 lei la 100.000.000 lei, cele prevăzute la pct. 2 lit. c) și d) se sancționează cu amendă de la 4.000.000 lei la 50.000.000 lei, cele prevăzute la pct. 2 lit. a) și b), cu amendă de la 3.000.000 lei la 40.000.000 lei, cea prevăzută la pct. 2 lit. e), cu amendă de la 5.000.000 lei la 15.000.000 lei, cea prevăzută la pct. 3, cu amendă de la 2.000.000 lei la 10.000.000 lei, iar cea prevăzută la pct. 2 lit. f), cu amendă de la 1.000.000 lei la 2.000.000 lei.

(2) Guvernul, la propunerea Ministerului Finanțelor Publice, poate modifica nivelul amenzilor prevăzute la alin. (1) în funcție de rata inflației.

(3) Constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor se fac de persoanele cu atribuții de control financiar și de alte persoane anume împuternicite de Ministerul Finanțelor Publice.

(4) Amenzile contravenționale prevăzute la alin. (1) se suportă de persoanele vinovate.

(5) Contravențiilor prevăzute la art. 35 le sunt aplicabile dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor*).

Art. 37. — Efectuarea cu știință de înregistrări inexacte, precum și omisiunea cu știință a înregistrărilor în contabilitate, având drept consecință denaturarea veniturilor, cheltuielilor, rezultatelor financiare, precum și a elementelor de activ și de pasiv ce se reflectă în bilanț, constituie infracțiunea de fals intelectual și se pedepsește conform legii.

CAPITOLUL VII

Dispoziții tranzitorii și finale

Art. 38. — (1) În termen de 6 luni de la intrarea în vigoare a prezentei legi Ministerul Finanțelor Publice va elabora normele și reglementările contabile simplificate, armonizate cu directivele europene**).

*) Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 a fost aprobată și modificată prin Legea nr. 180/2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 268 din 22 aprilie 2002.

***) A se vedea Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 306/2002 pentru aprobarea Reglementărilor contabile simplificate, armonizate cu directivele europene, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 279 și nr. 279 bis din 25 aprilie 2002, reglementări care se aplică începând cu data de 1 ianuarie 2003.

(2) Ministerul Finanțelor Publice și instituțiile prevăzute la art. 4 alin. (2) din prezenta lege vor elabora și vor actualiza permanent reglementările contabile aplicabile persoanelor prevăzute la art. 1.

Art. 39. — Ministerul Finanțelor Publice exercită controlul asupra modului în care se aplică prevederile prezentei legi.

Art. 40. — Prezenta lege intră în vigoare la data de 1 ianuarie 1992*).

Art. 41. — Prevederile prezentei legi se aplică și subunităților fără personalitate juridică, cu sediul în străinătate, ce aparțin persoanelor prevăzute la art. 1, cu sediul sau domiciliul în România, cât și subunităților cu sediul în România, ce aparțin unor persoane juridice ori fizice cu sediul sau domiciliul în străinătate.

Art. 42. — (1) Pentru asigurarea cadrului organizatoric de consultare și analiză în procesul de elaborare a normelor și reglementărilor din domeniul contabilității, se reorganizează Colegiul Consultativ al Contabilității, care funcționează pe lângă Ministerul Finanțelor Publice.

(2) Modul de organizare, atribuțiile și sursele de finanțare a cheltuielilor se stabilesc prin Regulamentul de organizare și funcționare a Colegiului Consultativ al Contabilității, care se aprobă prin hotărâre a Guvernului.

Art. 43. — Pe data intrării în vigoare a prezentei legi se abrogă:

— Decretul nr. 375/1956 privind reconstituirea actelor, documentelor și evidențelor cu conținut financiar pierdute, sustrate sau distruse, publicat în Buletinul Oficial nr. 22 din 4 august 1956;

— Hotărârea nr. 1.885 din 28 decembrie 1970 cu privire la organizarea și conducerea contabilității, atribuțiile și răspunderile conducătorului compartimentului financiar-contabil, publicată în Buletinul Oficial nr. 156 din 29 decembrie 1970;

— Hotărârea nr. 1.533/1973 privind formularele cu regim special, publicată în Buletinul Oficial nr. 189 din 2 decembrie 1973;

— Hotărârea nr. 1.116/1975 privind îmbunătățirea analizei pe bază de bilanț, creșterea operativității și calității informațiilor cu privire la rezultatele economico-financiare ale unităților socialiste de stat, publicată în Buletinul Oficial nr. 127 din 5 decembrie 1975;

— Hotărârea Guvernului nr. 252/1996 privind regimul diferențelor de curs valutar aferente capitalului social în devize și alte operațiuni aplicabile începând cu bilanțul contabil cu termen de depunere până la 15 aprilie 1996, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 75 din 11 aprilie 1996, cu modificările ulterioare;

— Hotărârea Guvernului nr. 483/1996 privind prestarea serviciilor în domeniul contabilității, verificarea și certificarea bilanțului contabil în baza prevederilor Legii contabilității nr. 82/1991, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 137 din 2 iulie 1996, cu modificările ulterioare;

— Hotărârea Guvernului nr. 22/1998 privind unele măsuri pentru reflectarea în contabilitatea agenților economici a unor operațiuni economico-financiare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 34 din 29 ianuarie 1998;

— orice alte dispoziții contrare prevederilor prezentei legi**).

*) A se vedea și datele de intrare în vigoare a actelor normative modificatoare.

**) Liniuțele 5—7 ale art. 43 au fost introduse prin Ordonanța Guvernului nr. 61/2001 pentru modificarea și completarea Legii contabilității nr. 82/1991, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 310/2002.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2—4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București,
cont nr. 2511.1—12.1/ROL Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și nr. 5069427282 Trezoreria sector 5, București (alocat numai persoanelor juridice bugetare).

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 411.97.54, tel./fax 410.77.36.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 490.65.52, 335.01.11/2178 și 402.21.78,
E-mail: ramomrk@bx.logicnet.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro
